

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Εν Ἀθήναις δραχμας 10. — Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμας 11

Τεμάτται λεπτῶν 10

Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράσῃ χρυσᾷ 15.

Τεμάτται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ

Ἄ! ὄχι, ὄχι Ἴταλοι,
Δὲν εἴσθε σεῖς ἐχθροὶ μας,
Ναί, μὰ τὸ Γαριβάλδη μας
Ναί, μὰ τὸν Βίκτορά σας.
Προχθὲς ἀκόμη ἔσμιγε
Σπαθὶ σας μὲ σπαθὶ μας
Καὶ γιὰ τῆς νίκαις ἦτανε
Χαρά μας ἢ χαρά σας.

✠

Μὰ τὴ σεμνὴ καὶ ἀξέχαστη
Τοῦ Σανταρόζα μνήμη
Ποῦ τ' ὀνομά τ' ἀντιλαλεῖ
Ἀκτμ' ἢ Σφακτηρία
Ὅσω καὶ ἂν ἦν ὁ Κρίσπης σας
Γιὰ τὴν Ἑλλάδ' ἀγρίμι,
Δὲ σγίζει τὴν ἀδελφικὴν
Μαζῇ σας ἱστορία.

✠

Σὰν ἔχουν πάθει δυὸ λαοὶ
Τὴν ἴδια τυραννίαν
Καὶ δόσουν ἓνας τ' ἄλλοινοῦ
Τὸ χέρι στὸν ἀγῶνα
Τῆς ἑλευθερίας των, δὲ μπορεῖ
Πολιτικὴ μανία
Νὰ τοὺς χωρίσῃ, ἀδελφοί,
Ποτὲ εἰς τὸν αἰῶνα.

✠

Ἐχύθηκε τὸ αἷμά μας
Μὲ τὸ δικό σας αἷμα,
Μεσ' στοῦ πολέμου τὸ χορὸν
Ἐσμίξαμε τὸ βῆμα
Καὶ ἀγιάσθηκα ἡ ἀγάπη μας,
Μὰ κείνός σας τὸ μνῆμα,

Ὅπου «κοιμάται ὁ λαός,
Μὲ βασιλέως στέμμα» (*)
Οἱ Ροβιλὰν καὶ οἱ Κρίσπαι σας
Ἄς ἔχουνε τὸ κρῖνα
Αὐτοὶ δυὸ ἀδελφοὺς λαοὺς
Ἀλύπητα χωρίζουν
Καὶ μῖσος Κάιν πολεμοῦν
Νὰ σπείρουν στὴν καρδιά τους,
Μὰ μῖσος ὅσω σπέρνουνε
Τὸ μῖσός μας θερίζουν
Αὐτοὶ μονάχα . . . καὶ βαρὰ
Κατάρτα τ' ὀνομά τους.

✠

Κατάρτα ναὶ καὶ ἀνάθεμα
Σὲ τέτοια μὴ τσακίστρα
Πουτανικὴ πολιτικὴ
Ἀρχοντοπούτανάρα,
Φκειασιδωμένη μὲ ψευτιά
Φριχτὴ λαοχωρίστρα,
Αὐτὴ σὰς ψήνει, ἀδελφοί
Στῆς Ἀφρικῆς τῇ λάβῃ
Μ' ἀχαριστία σὰς κεντᾷ
Στὴν ἀδελφῇ Γαλλίᾳ,
Σὰς στέλλει νὰ σκοτόνεσθε
Ἀμόντε στὴ Μασσάβα
Καὶ ὁλοῦθε κάνει μισητὴ
Τὴν ὡμορφ Ἰταλία.

(*) Ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ ἐξόχου εἰς τὸν Βίκτορα Ἑμμανουὴλ ποιήματος τοῦ Ἀχιλλέως μετὰ Παράσχου.

ΠΑΤΡΙΣ ΚΑΙ

ΣΤΡΑΤΟΣ

Τίς ἡ νῦν Πατρίς ;

Τίς ὁ νῦν Στρατός ;

Ἄτιμος δούλος, τῷ μαρῷ Γεωργίῳ

Χριστιανῷ καὶ τῷ προδότη

Χαριλάῳ Τρικοῦπη

ἀτίμως δουλεύουσα

Εὐγενὴς καὶ ἱπποτική ὑπαρξίς,

τοὺς μαρούς καὶ τοὺς προδότας

ταχέως πατάξουσα

Ρόκκος Δ. Χοϊδᾶς

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

(Λήγει τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα).

ΧVI

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ. — ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥΝΤΑ. — ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Β. ΛΟΓΟΝ. — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ. —

Ἐν τῇ Βουλῇ, μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ συνδραμῇ τὴν κυβέρνησιν ἐπεχύθη ἡρεμία. Δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐκεῖ συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις, κομματικὸν συμφέρον καὶ πατριαστικὰ διαμάχαι.

Ἦσαν ὅλοι ὑπὲρ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀγίας ιδέας.

Ἦσαν ὅλοι πατρίς.

Εἰς οὐδενὸς τὸν νοῦν θὰ ἤρχετο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν νὰ ζητήσῃ παῦσιν ἢ μεταθεῖν, καὶ ν' ἀπειλήσῃ τὴν κυβέρνησιν ἂν δὲν ἐπετύγχανε τοῦ ζητουμένου.

Τὸ ρουσφέτιον ὑπεχώρει πρὸ τῆς μεγάλης ιδέας.

Ἐντελής καὶ ἀπροσδόκητος μεταμόρφωσις.

Ὁ Δηλιγιάννης δὲν ἦτο πλέον ὁ κυβερνήτης ἀφ' οὗ τὰς χεῖρας ἠγωνίζετο ν' ἀρπάσῃ τὸν οἶκα τοῦ πηδαλίου ὁ φίλος ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἦτο ὁ ἀνὴρ τῶν περιστάσεων εἰς ὃν ἐξέφρασε πεποίθησιν ὡς πλήρωμα τοῦ σκάφους ἐκτιμῶν τὸ θάρος τοῦ ἥ τε συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις.

Ἦτο τὸ ἔθνος ἡ πυξίς.

Πάντες ἐπίστευον ὅτι ἡ ὑποστήριξις τοῦ Τρικούπη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη ἦτο εἰλικρινής.

Ἐβλέπον αὐτὸ τὸ θηρίον παρακολουθοῦν τὸν Δηλιγιάννην εἰς τὰς ἐνεργείας του καὶ δὲν ὑπόπτευον ὅτι τὸν παρακολοῦθει καθὼς ὁ καρχαρίας, ὁ καρκαδοκῶν ποτε θὰ πέσῃ ἀπὸ πλοίου ἀνθρώπος εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ τὸν καταβροχθίσῃ.

Εἰς δὲ τὸ πέλαγος ὅπου ἠτοιμάζετο ν' ἀναχθῇ, τολμηρῶς ὁ Δηλιγιάννης πολλὰ παρείχοντο αὐτῷ ἐλπίδες ὅτι θὰ κατεποντίζετο.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, ἔξω τῆς Βουλῆς, τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ πολυδαιδάλου Τρικούπη ὑπεστήριζον τὴν ταχέαν ἐνέργειαν, παρὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ αὐθέντου αὐτῶν περὶ τοῦ ὅτι ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας ἐναπόκειται εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Γίνεται ἐν τῇ Βουλῇ ἡ συζήτησις τῆς εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως, σφοδρὰ καὶ πολυθόρυβος συζήτησις, καθ' ἣν ὁ ἐν δημοκρατικῷ φρονήματι ἀδελφὸς τοῦ **Ραμπαγᾶ** κ. Γεώργιος Φιλάρετος ἦτο ὁ μόνος ἐννοήσας τὴν καταχθόνιον τὴν ἐπίβουλαν, τὴν ἐπαμφοτερίζουσαν πολιτικὴν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἐν τῇ εὐγλώττῳ ἀγορεύσει αὐτοῦ, τῇ ἀπὸ καρδίας πατριωτικῇ καὶ ἀπὸ διανοίας διαυγῆς ἀπορρουστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον κακίζει τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τρικούπη, ὡς μὴ σπένταντα νὰ ἐκθέσῃ τὸ πρόγραμμά του ἐν τῇ Βουλῇ καὶ νὰ ζητήσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης.

Τὴν παράλειψιν ταύτην ὁ κ. Φιλάρετος κατέκρινε μετὰ δριμύτητος πολλῆς ὡς καταλείπεται τὴν Βουλὴν εἰς σκότος, καθ' ὃν χρόνον ὀφείλει αὐτὴ, ἡ ὑπεύθυνος ἐπίσης ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, νὰ εὐρίσκηται εἰς πλῆρες φῶς. Ἀντὶ δὲ νὰ φωτίτῃ τὴν Βουλὴν ὁ κ. Τρικούπης, ἤλθε καὶ εἶπεν, ὅτι αὐ-

τὸς ἄλλως θὰ διεξῆγε τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ δὲν ἤδυνάτο νὰ εἶπῃ πῶς!

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπαντᾷ εἰς τὸν κ. Φιλάρετον ἐρωτῶντα **ποῖαν ἔχει γνώμην ἐνεργείας διὰ τῶν ἐξῆς.**

«Ἡμεῖς μίαν ἔχομεν γνώμην ἐνεργείας ν' ἀφήσωμεν πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐνεργείας εἰς τὴν κυβέρνησιν. » Ἐλευθερίαν ἐνεργείας πλήρη καὶ ἀπόλυτον ἐπιφυλαττόμενοι τὸ δικαίωμα ἡμῶν τοῦ ἐλέγχου, ὅταν ὁ ἐλεγχος οὗτος δὲν δύναται νὰ βλάψῃ.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως, ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἐδίστασε νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐθεώρει ἀνεπαρκῆ τὰ ὑποβληθέντα οἰκονομικὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως, ἥτοι τὸ νομοσχέδιον περὶ εἰσφορῶν καὶ τὸ περὶ πατριωτικοῦ δανείου διὰ τὸ ὅποιον ἐξέφρασε φόβους ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχῃ.

Προσέθηκε δέ :

Ἄν σκοπῶμεν τῷ ὄντι νὰ πολεμήσωμεν ὀφειλομένον νὰ ἐπαναφέρωμεν πᾶν τὰς τοὺς καταργηθέντας φόρους ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον διερρυθμισμένους καὶ μετ' αὐτῶν νέους!

Ἄλλ' ὁ λύγξ τὴν δευδέρκειαν, ὁ πολὺς Ἀριστείδης Οἰκονόμος, ὁ τότε λαοφιλέστατος βουλευτὴς Ἀττικῆς, ὅστις ἀπὸ τῶν χειλέων αὐτοῦ ἀγορεύων ἀνῆλθα καὶ τὰς δύο τῆς Βουλῆς πτέρυγας καὶ τὸ ἀκρατήριον αὐτῆς ὅλον καταφέρων ὡς ἀμφίστομον μάχαιραν τὸν ἀνεξάρτητον καὶ θαρσαλέον αὐτοῦ λόγον καὶ πλήττων δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ. Ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος ἐθύθισε τὸ διαπεραστικὸν αὐτοῦ βλέμμα εἰς τὰ σκότια τῆς ἐπιβούλου τοῦ Τρικούπη πολιτικῆς καὶ τὴν διέκρινεν ἀμέτῳ, καθὼς ἔμπειρος δύτης σπογγαλιεὺς διακρίνει εἰς ὄργυια βάθῃ τὸν πελώριον πολύποδα ὃν περιέγραφεν ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ εἰς τοὺς «Ἐργάτας τῆς θαλάσσης» ἐνδεδρεύοντα κάτω ἐκεῖ διὰ νὰ καταστρέψῃ ὑπάρξεις.

Εὐθὺς μετὰ τὸν Τρικούπη ὁ Οἰκονόμος ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα, τὸ ὅποιον τόσον τὸν ἐγνώριζεν εἶπεν ὅτι τὴν σοφιστικὴν ταύτην πολιτικὴν τοῦ κ. Τρικούπη τὴν εὐρίσκει ὅλως ἀναξίαν αὐτοῦ καὶ νομίζει ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀκολουθήσωσιν αὐτὴν οἱ πολιτικοὶ φίλοι τοῦ κ. Τρικούπη.

Εἶναι, εἶπεν, ὅλως ἀναξιοπροεπὲς νὰ ὑποστηρίξωσι σήμερον τὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ ἐξωθώσιν αὐτὴν εἰς τὰ ἄκρα, ὅπως τὴν **ΚΛΩΤΣΟΠΑΘΗΣΩΣΙ** μεθαύριον.

Εἰς τὸ φέλλον τῆς Κυριακῆς, θὰ ἴχετε τὴν συνῆχον τοῦ Γενηθῆτω φῶς.

ΠΙΦ! — ΠΑΦ!

ΕΛΕΓΕΙΑΚΗ ΣΑΛΑΤΑ. — Ἡ σκὰλ' ἀπὸ τῆ βιᾶ τῆς κάνει στραβά τὰ παιδιὰ της. Ἀπὸ τῆ φόβου τῆς νὰ πρωτοσερβίρῃ εἰς τὸ δημόσιον ἡ **ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ** τὸ ἐλεγεσιακὸν ἀριστούργημα τοῦ κ. Κόκκου ἀνεκάτευσεν τὰς στρυφὰς αὐτοῦ τόσον, ὥστε ἀνακατεύεται πλέον καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγνώσκων τὰς πεζοτάτας ἐκείνας κοινοτυρίας τινες παρὰ τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐφημερίδος τοῦ ἀμοιβαίου θαυμασμοῦ καὶ τῆς βελχάμας ἐξήρθησαν εἰς ὕψος οὐρανόφαιτον παντὶ ἄλλῳ ποιητῇ ἐκτὸς τοῦ Κόκκου, ὃν ἡ ἰδία ἐφημερίς ἄλλοτε παρέβαλε πρὸς τὸν Οὐγκῶ ἐν τινὶ πρὸς τὸν Θεὸν ποιήματι νομίζομεν καὶ τὸν ὀνομασθέντων ἑνὶ τούτῳ τοῦ μεγάλου Γαλάτου. Ὅπου ἀνακατεύονται τὸ οὐ σὴ δὲς αὐτὰ τ' ἀνακατόματα δὲν λείπουν.

Ἡ **ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ**, διακρινουμένη πάντοτε ἐπὶ τάξει καὶ ἀκριβολογίᾳ περὶ τὴν ὕλην αὐτῆς καὶ συγχρόνως καὶ τὴν **ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ** εἶχε τὸ **Ε λ ε γ ε τ ο ν**, καὶ δὲν τὸ ἔκαμε σαλάτα τ σ ο ὺ σ ι κ η.

✱

ΑΝΕΜΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΙΣ — Πολὺ ἐδοθήθησαν ὁ χθεσινὸς ἀνεμος τὴν κίτρινον τοῦ Σεπτεμβρίου μετακόμισιν. εἰς μερικά πράγματα. Οὕτω εἶδομεν καπέλλα, φουτερά, σκούπαι, κλπ. ελαφρὰ ἀντι-

κείμενα, ἐν οἷς καὶ τινες αὐτῶν ἐλαφροτέρους, μετακομιζόμενα ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου, ταχύτερον ἢ διὰ παντός· ἄλλου τρόπου. Ὁ ἀνεμὸς ὅμως αὐτοὺς ἐγαίνεν αἴτιον, πολλῶν συμφορῶν. Ἀπέσπασε πρόρριζον τὸν μύστακα τοῦ Σιμιτέλου (ἔχει τοῦ προϊσταμένου τοῦ κ. Μαυρογένη ἀλλὰ τοῦ φίλου τοῦ Σουρῆ), ἐξεκώφανε τὸν κ. Ῥοῖδην διὰ τῶν μυκηθμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισε τὸν κώδικα τῆς ῥωσικῆς ἐκκλησίας, ὡς ἀρχιεπισκοπικὴν μίτραν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Δεπάσσα. Ἀφίνομεν ὅτι ἐσθῆκωσε τὸς τὸν ἀναιδῶς τὰ φουστάνια τῆς μαρμαρίνης Ἀθηνᾶς πρὸ τῆς Ἀκαδημίας, ὥστε ὁ γείτων αὐτοῦ Ἀπόλλων ἐντράπηκε διὰ λογαριασμόν τῆς.

Ο ΚΑΡΑΠΑΓΑΟΣ ΑΝΑΔΥΟΜΕΝΟΣ. — Τόσον καιρὸν δὲν ἤκού-
κτο. Οἱ παλαιοὶ τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ ἀναγνώσται θὰ ἐνθυμῶνται ποσά-
εις τὸν ἐ γ λ ε ν τί σ α μ ε ν εἰς τὰς στήλας ἡμῶν, ὡς πάσχοντα
τὴν μονομανίαν τοῦ ὑποϋργιστῆ τοῦ. Τώρα πάλιν ἀφῆνε
ἰδοῦ ὅτι προβάλλει εἰς τὸ μέσον, εὐθύς, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λομ-
δάδου, θηρεύων τὴν κενὴν αὐτοῦ ἑδραν, καθὼς ἀναγινώσκωμεν ἐν
τῇ «Χώρα» τάδε γράφουσιν:

Ἐκ τῶν πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἀποσταλέντων συλλυπητηρίων
τηλεγραμμάτων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Κωνσταντίνου Λομδάδου, τὸ
μᾶλλον συγκινητικὸν καὶ εἰλικρινές ἦτο τὸ τοῦ βουλευτοῦ Μεσση-
νίας κ. Καραπαύλου ἔχον ὡς ἀκολούθως.

Ἐκ Ναυπλίου τῇ 26 Αὐγούστου 1888.

Κ. Χαρίλαον Τρικούπην Πρόεδρον Κυβερνήσεως

Ἀθῆνας.

Συμμεριζόμενος λύπην ἐπὶ στερήσει εἰλικρινοῦς φίλου καὶ πολυ-
τίμου συναδέλφου ἀειμνήστου Λομδάδου, παρακαλῶ δεχθῆτε ἐγ-
κάρδια συλλυπητήριά μου. . . καὶ διαβεβαίωσιν ὅτι εἰμὶ πρόθυμος
παρασχεῖν ἀθροὺς προσωπικὴν συνδρομὴν μου εἰς ἀναπλήρωσιν κε-
νοῦ ὅπερ κατέλιπε θάνατος ἀειμνήστου ἀνδρός.

ΚΑΡΑΠΑΓΑΟΣ

Σ. «Χώρα». Ἔχετε ἑτοιμον τὸ Φράκον σας, καὶ ἀναμένετε τὴν
θαλαμηγὸν ἀφοῦ ὁ σινοδρομὸς σας ἐνοχλεῖ.

Σ.— Ρ.— Ὁ κ. Λαμπρίκης δὲν ἐννοεῖ πλέον σήμερον νὰ γείνη
συνεργὸς τοιοῦτου πραξικοπήματος. ἀναλαμβάνουν τοῦ φράκου τὴν
τακατευτήν.

ΜΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ὁ **Ραμπαγάς** θυσιάζει τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.
Ἡ πρὸς τὴν γυμνὴν αὐτὴν θὰ ἂν λατρεία του τὸν ὥθησε νὰ
φέρῃ εἰς φῶς τὰ τῶν συνοριακῶν καὶ ν' ἀνακράξῃ μετὰ παρ-
ρησίας: «Γεννηθῆτω φῶς!» Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν δὲν ἀνέκει εἰς
κόμμα, ἢ μᾶλλον ἔχει κόμμα ἴδιον, τὸ κόμμα τῆς ἀληθείας
καὶ ἀποστολὴν ἔχει τὸ φωτίζειν τὸν λαὸν περὶ αὐτῆς ὁδὸν
δύναται. Δυσχερὲς ἢ ἀποστολὴ αὕτη, ἀλλ' ὅσα δυσχερέστε-
ρον τόσῳ καὶ εὐγενέστερον, ἀξιοπρεπέστερον τὸ ἔργον αὐ-
τῆς. Ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀγῶνι ἡμῶν ἔχομεν ἀντι-
παλα δημοσιογραφικὰ τινὰ ὄργανα τοῦ ψεύδους, ἀναγράφον-
τα ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῶν τὸ **Συμφέρον** καὶ μόνον τὸ
συμφέρον.

Αὐτὰ ἀνελαθὸν ἀγῶνα ὅλως ἐναντίον, ὅλως ἀντίθετον, ἐκ
διαμέτρου ἀντικείμενον πρὸς τὸν ἡμέτερον. Ὁ **Ραμπαγάς**
ἀγωνίζεται ὅπως ἐπιχύσῃ φῶς εἰς τὴν σκοτίαν.

Αὐτὰ κατασκοπώνονται πῶς νὰ καταστήσωσι πυκνότερον,
συμπαγέστερον τὸ σκότος, ἐν ᾧ οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρόστάται
αὐτῶν ἀρίνου τὸν λαὸν νὰ παίζῃ τὴν τυφλομυῖαν.

Τώρα δὲν θα σὰς φανῇ παράδοξον, μετὰ τοιοῦτον ἡμῶν
προσέγγιστον, ἂν ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ, ὅπου τόσον ὁ Τρικούπης
κτυπᾶται, ὅπου ἔπρεπε νὰ κτυπηθῇ, ἐπαινεῖται ὅπου πρέπει
νὰ ἐπαινεθῇ.

Εἶναι δύο αἱ χῆλαι παντὸς ἐπαινοῦ πράξεις τοῦ ἀνδρός.

Ἡ μία εἶναι ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ πρὸς τὴν διακοίνωσιν
τοῦ ἀδυσσηγοδουρισμένου. Κρίσπη, περὶ τῶν ἐν **Ματσάβα**
Ἑλλήνων.

Ἀπάντησις ἐλληνοπρεπὴς ὅσα παίρνει. Ἀπάντησις θάρσα-
λέα καὶ λογικωτάτη, τὴν ὁποίαν πλέον ὅλοι γνωρίζετε.

Ἡ ἄλλη εἶναι ἡ προυδὴ ἣν ἐδειξεν ὅπως δρᾷ εἰς ἐπιτο-
πιον αὐτοψίαν τῆς ἐν Αἰγίῳ καταστροφῆς, καὶ ἡ ταχύτης
μεθ' ἧς ἔλαβε τὰ ὑπὲρ τῶν παθόντων μέτρα. Θὰ εἴπωσι
τινες τώρα ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἐν
τῇ περιστάσει ταύτῃ εἰμὴ τὸ καθήκον του. Ἀλλ' ἡ τοῦ κα-
θήκοντος ἐκπλήρωσις εἶναι σήμερον τόσο σπανία.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗ

Παρὰ τοῦ κ. Ι. Ζυμβρακάκη ἐλάβομεν χθὲς διὰ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ, τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν, ἣν ἀσμενοὶ δημοσιεύομεν:

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα!

Δυνάμει τοῦ περὶ τύπου Νόμου προσκαλῶ ὑμᾶς νὰ μοὶ
χορηγήσετε τὴν ὀνοματιπωνυμίαν τοῦ συντάκτου τοῦ ἐν
τῇ ἐφημερίδι σας «**Ραμπαγάς**» δημοσιευομένου ἀρθροῦ ὑπὸ
τὸν τίτλον «**Γεννηθῆτω φῶς**» καὶ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον
«**Τηλέφως**» κρυπτομένου, καθόσον ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ φύλ-
λῳ τῆς 28 Αὐγούστου ἐ. ε. περιέχονται ὕβρεις ἐναντίον
ἐμοῦ καὶ τῆς ἐπολήψεώς μου καὶ ὁπαιτιγμοὶ ὕβριστικοὶ
ὅσον καὶ ψευδεῖς ἀπὸ σκοποῦ ἵνα διαστρέψωσι τὴν ἀλή-
θειαν, ἥν ἐν καιρῷ θὰ μάθητε.

Ἀλλὰς ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει θέλω προβῇ εἰς τὴν ἐ-
ναντίον ὑμῶν καταγγελίαν ὡς ἀπευθύνου συντάκτου.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Ι. Ζυμβρακάκης

Σ. Ρ. Προθύμως θέλομεν ἀποκαλύψει τῷ κ. Ζυμβρακάκῃ τὸν
γράφαντα τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον, ἢ ὁρθότερον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν,
διότι τὰ ἄρθρα δὲν εἶνε ἀξιωματικοὶ νὰ ἔχουν τίτλους, ἀλλὰ
ἂ λ λ ο Γ ε ν η θ ῆ τ ω φ ῶ ς ἰς ἄρθρον τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ, ἐάν
ὁ κ. Ζυμβρακάκης εὐάρεσθη νὰ δηλώσῃ διὰ τοῦ φύλλου ἡμῶν,
ὅτι ἡ ἐφ' ἧς ἐδασίσθη τὸ ἄρθρον πολύκροτος ἐπιστολὴ ἐκείνη δὲν
εἶναι ἰδική του. Μέχρι τῆς τοιαύτης δηλώσεως αὐτοῦ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ
τηρεῖ θέσιν ἐπιφυλακτικὴν. Πλείονα τὴν προσεχῇ Κυριακὴν, ὅτε εἴ-
μεθα πρόθυμοι νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν πᾶσαν ἐξί-
γησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου συναγματοῦ.

ΟΡΑΜΠΑΓΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ

Ἡ συνέχεια τῆς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀξηγήσεως ἀναβάλ-
λεται μέχρι τῆς Κυριακῆς, ἕνεκα πλημμύρας τῆς ὕλης σήμερον δυ-
σαναλήγου πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ φύλλου. Ὁ ἄγιος ἡγούμενος παρα-
καλεῖται νὰ περιμένῃ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΓ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

ἐκ κατάστημα ἐμπορικῶν

παρὰ τὰ Χαντεία.

Ἰποκάμισα, φωνὴλ, μανικέτια, πιστήθια, μπαστούνια, φλα-
νέλλα, κάλτσες, μανδήλια, γάντια, βούρτσαις, κτένια, κλπ.

Ἐκτακτὸς καὶ πολυποικίλος συλλογὴ γραβατῶν.

Ὅλως ἰδιαιτέρως συνιστᾶμεν τὰς ΟΜΒΡΕΛΛΑΣ του διὰ τὴν
νεολαίαν, ὁμβρέλλας τοῦ νεωτάτου συρμοῦ, ἀνωτέρας πάσης συστά-
σεως.

Εὐθηνία μοναδική, στερεότης, κομψότης. Πῶλησι; χονδρικῶς
καὶ λιανικῶς. Δέχεται καὶ ἐκτελεῖ παραγγελίας ἐντὸς βραχυτάτου
χρονικοῦ διαστήματος.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΠΤΟΓΥΡΙΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ.

Μα; ἐξέπληξεν ἀληθῶς ἡ ὅλως εὐρωπαϊκὴ τελειότης τῶν ἐπιπλῶν
τοῦ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ λεπτουργικοῦ τμήματος, εἰς δ' ἐργάζονται
ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ὄργανα ὑπὸ τὸν ἀρίστον τεχνίτην διδάσκαλον αὐ-
τῶν κ. Ντάβιν. Εἶδομεν ἐκεῖ ποικιλώτατα ἔπιπλα, μεταξὺ τῶν
ὁποίων καὶ τινὰ προωρισμένα διὰ τὴν ἔκθεσιν, αἱ δὲ τιμαὶ αὐτῶν
δὲν ἐπιδέχονται διαγωνισμόν, διότι πωλοῦνται πολὺ εὐθιυότερα τῶν
εἰς τὴν ἀγορὰν πωλουμένων. Συνεχάρημεν ἀπὸ καρδίας τὸν διδάσκον-
τα τὴν τέχνην καὶ τοὺς ὁργανοὺς, αἰσθασαὶ αὐτοῦ. Τὰ ὄργανα ἐργα-
ζόμενα τόσῳ καλῶς θὰ ἔχουν ρεῖα μέρα τὴν ΤΕΧΝΗ ΜΑΝΑ ΤΩΝ.